

© Люлин Стаменов

В тях ходят малко повече от 1000 деца. Ще кажете, не е малко в сравнение с това, с което започнахме. Да, така е. Но за мен по-важно е друго число. Бли-

зо 22 000 българчета само в Испания пребивават, без да учат родния си език. Не може така. Много български семейства ще се върнат. Какво правим с децата им? Мисля,

че реадaptацията не е проблем на отделния човек.

- Търсите институциите?

- През 2003 г. „Балкан“ беше единствената българ-

ска организация в Испания. Тогава Асоциацията създаде училището и бързо усетихме, че развитието им върви заедно с по-големи крачки. Сега са 34.

До неотдавна българинът, стъпил от западната страна на Калотина, за институциите ни ставаше „другият“ човек. Вече не е така. Днес държавата ни е в нова реалност. Близо 2 милиона или над 25 процента от населението й живее по друг начин. Наложена е нова политика. Има правителствен документ, разпознаващ т. нар. Неделни училища за част от образователната система на България. Имаме програма „Роден език и култура зад граница“, съществува асоциация на училищата зад граница с близо 200 членове. Забележете – асоциацията е създадена едва преди 4 години.

От 17 години живея зад граница. Зная, че провокираме ли общественото внимание с конкретни инициативи, обикновено заваляват предложения за съвместни проекти. Например на сбирка на асоциацията обсъждахме ефекта от билингвистична радиопрограма. Още на следващия ден журналист от местна радиопрограма покани „Балкан“ за партньорство и копродукция.

Направих проучване за практиката на Испания – как организират изучаването

на езика си зад граница. Задължението е на испанските министерства на образованието и на труда и на Института Сервантес. Министерствата осигуряват целеви средства, подготвят специални програми, методи за обучение и т.н. Институтът Сервантес е прекият изпълнител – разпространява литература, осигурява преподаватели, зали за обучение извън страната... Курсовете им са сертифицирани.

- Какво да вземе от испанската практика феноменът българско неделно училище?

- Не мисля, че адаптираните програми за обучение на българчета, живеещи в чуждоезична среда, са подходящи. Особено програмите по български език. Не е отчетена спецификата на средата – англоговоряща, арабскоговоряща и т.н.

Според мен, хора, които имат опит, трябва да се включат в екип за разработване на адаптирани програми. Например специалисти като Ирина Владикова, която от години преподава в неделното училище във Виена. Тя дори е доктор на науките, била е учен в Института за български език към БАН. Зад граница има много, много специалисти. Потенциал, който не бива да остава в сянка.

НАДЯ БАРУХ

Поради заявеното желание от училища да се включат в акцията за изграждане на българска чешмичка в Лондон, публикуваме сайта за дарения: <http://www.bgcityclub.org/?cid=5&NewsId=57>

Чешмичката ще бъде в Кенсингтън Гардънс – най-обичаният парк в центъра на британската столица. Идеята е на Българското училище към посолството ни в Лондон. Там вече събраха първата сума от продажбата на изработените от учениците мартенички. Инициаторите молят всички, които ще направят превод, да изпратят съобщение до Българския Сити клуб на адрес: 2012@bgcityclub.org, и до Асоциацията на българските училища в чужбина на адрес: s.metcheva@orange.net

Българчетата в Пафос възраждат „Епопея на забравените“

Авторски театрален спектакъл с откъси от българската литература и песни по случай Националният празник – 3 март, подготвиха българчетата в град Пафос, Кипър, съобщи седмичникът за българи в чужбина „Български новини“. „Памет и забора“ е наречен спектакълът, който представиха малките родолюбци. В него с много жар, емоция и истински български дух децата възродиха „Епопея на забравените“ на Иван Вазов.

Уважаеми сънародници,

В последния брой 9 на вестник „Аз Буки“ текстът под снимката на първа страница е неточен. Снимката е от българското училище в гр. Пафос, Кипър, а не от училището в Лондон.

На страница 18-а на същия брой е публикувана снимка на български ученици от Линц.

Моля да бъдем извинени за неточността.

ДЕЖУРНИЯТ ЕКИП
НА В. „АЗ БУКИ“

Самата подготовка за честването изпълни училището с невероятна атмосфера, засили още повече духа на българщина в него, на уважение и преклонение пред историята на страната ни. В последните дни на февруари цялото училище изпълнява патриотични песни и рецитира стихове, посветени на България.

Спектакълът по „Епопея на забравените“ е своеобразно продължение на Открития урок по родолюбие, проведен в училището през февруари с най-малките, децата от втори и трети клас. Той бе посветен на 139-ата годишнина от обесването на Васил Левски и в него участваха преподаватели от Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

Българското училище в Пафос, което е основано през 2007 г., има многообразни и богати форми на извънкласна дейност и творчески постижения на своите възпитаници. Школото е известно не само сред българската общност в Кипър, но и сред техните кипърски приятели. Най-големият му успех са превърналите се в негова „запазена марка“ мозайки. В изработването им децата умело вплитат кипърските и българските традиции. Танцьорите и певците от клуб „Родолюбче“ към училището пък участват във всички кипърски и български

Децата от училището в Пафос с удоволствие се включват в извънкласни дейности

фестивали и празници в района на Пафос. От тази учебна година децата издават и първия български училищен вестник в Кипър „Спрей“.

Творческите си умения, а и активна за възрастта им гражданска позиция българчетата показаха и по време на традиционния тазгодишен карнавал

парад в Пафос, който се проведе на 25 февруари. Чрез специфичния език на маските, дегизировката и веселието те се изявиха като природозащитници.